

32. Konepajatoimikunta

Kaupunginhallitus asetti 8 päivänä syyskuuta 1949 tekemällään päätöksellä kaupungin korjaamojen välisen yhteistyön ylläpitämistä ja kehittämistä varten toistaiseksi toimivan neuvottelevan ja lausuntoja antavan konepajatoimikunnan.

Toimikunnan asettamisen aiheena oli tammikuun 30 p:nä 1947 asetetun konepajakomitean 2 päivänä maaliskuuta 1949 päivätty mietintö, missä ehdotettiin 8-henkisen konepajatoimikunnan perustamista mainittua tarkoitusta varten.

Kaupunginhallitus vahvisti päätöksellään 15 päivänä joulukuuta 1949 konepajatoimikunnan johtosäännön.

Mainitun johtosäännön 5 §:n mukaan on konepajatoimikunnan tehtävänä mm.:

toimia yhdyselimenä kaupungin kone- ja korjauspajojen välillä sekä ylläpitää ja kehittää niiden välistä yhteistoimintaa; neuvotella laitosten konepajojen työ- ja työllisyystilanteesta sekä niiden suorituskyvystä ja toimia niin, että korjauspajojen mahdollinen ylikapasiteettikin tehokkaasti käyteen; pyrkiä aikaansaamaan keskitystä kaupungin konepajatoiminnassa; seurata merkityksellisempiä konehankintoja sekä konepajoissa tapahtuvia laajennuksia; pyydettäessä antaa kaupunginhallitukselle ja kaupungin laitoksille lausuntoja konepaja-alan kysymyksistä; tehdä kaupunginhallitukselle tarpeellisiksi katsomiaan ehdotuksia edellämainitun alan kysymyksistä.

Konepajatoimikuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginhallituksen vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista puheenjohtaja ja viisi jäsentä nimetään kaupungin laitosten teknillisestä henkilökunnasta sekä kolme jäsentä suurimpien korjauspajojen työntekijöistä.

Kaupunginhallitus vahvisti päätöksellään tammikuun 25 p:nä 1951 konepajatoimikunnan kokoonpanon vuodeksi 1951 seuraavaksi: puheenjohtaja kaupungininsinööri W. Starck sekä jäsenet liikennelaitoksen korjauspajojen päällikkö P.O.W. Martola, rakennustoimiston korjauspajan päällikkö P.K. Lappalainen, vesilaitoksen korjauspajan esimies G.A. Lindgren, kaasulaitoksen käyttöinsinööri R.J. Succo, sähkölaitoksen konepajamestari P.P. Oraste, vesilaitoksen mittarintarkistaja J. Kallio, rakennustoimiston korjauspajan viilaaaja V.A. Vanhanen ja liikennelaitoksen työpajan maalari A. Kari.

Johtosäännön mukaan asettaa konepajatoimikunta keskuudestaan työvaliokunnan ja tarvittaessa muitakin valiokuntia valmistelevien tai muuten rajoitettujen tehtävien suorittamista varten. Työvaliokunnassa toimi puheenjohtajana P.O.W. Martola sekä jäsenenä P.K. Lappalainen, G.A. Lindgren ja J. Kallio.

Sekä konepajatoimikunnan että sen työvaliokunnan sihteerinä toimi rakennustoimiston sihteeri R.O. Parviainen.

Kertomusvuoden aikana kokoontui konepajatoimikunta 4 kertaa ja sen työvaliokunta 22 kertaa. Tämän ohessa pidettiin jatkuvaa yhteyttä henkilökohtaisien tapaamisten ja puhelinkeskustelujen muodossa.

Toimikunnan pöytäkirjan pykälien lukumäärä oli 19 ja lähetettyjen kirjelmien 17.

Käsittelystä asioista mainittakoon keskuskorjaamon aikaansaamista tarkoittavat toimenpiteet sekä eri laitosten ja korjaamojen välisen yhteistoiminnan ylläpitäminen ja kehittäminen.

Toimintavuoden aikana käsiteltiin edelleen kysymystä keskuskorjaamon perustamisesta sekä hankittiin sitä varten eräitä tarpeellisia esitietoja. Kaupunginhallitus päätti elokuun 23 p:nä tekemällään päätöksellä konepajatoimi-

kunnan ehdotuksesta hyväksyä kiinteistölautakunnan toimenpiteen noin 26.2 ha:n suuruisen alueen varaamisesta Herttoniemestä keskuskorjaamoa sekä liikennelaitoksen halleja ja vesilaitoksen korjaamoa varten.

Silmälläpitäen mm. keskuskorjaamon perustamista kävi konepajatoimikunnan työvaliokunta Wärtsilä-yhtymän Kone ja Sillan tehtailla sekä teki myös opintomatkan Valtionrautateiden Hyvinkään korjauspajoille.

Aikaisemmin toiminut ns. konepajakomitea totesi mietinnössään, että kaupungin eri laitosten ja korjaamojen välinen yhteistyö oli ollut varsin puutteellista. Koska korjaamot ovat, rakennustoimiston alaista Toukolan korjauspajaa ehkä lukuunottamatta, perustetut eri laitosten erikoistarpeita ja -työtä varten ja kun niiden suorituskyky vielä usein on riittämätön, ei yhteistoiminnan kehittämiseksi vielä kertomusvuonna voitu päästä saavutuksiin, jotka raha-arvoltaan nousisivat huomattaviin määriin. Esimerkkinä yhteistoiminnan monipuolisuudesta esitetään eri korjaamojen osalta kuitenkin seuraavaa:

Rakennustoimiston alainen Toukolan korjauspaja teetti kaupungin muissa korjaamoissa mm. autojen maalauksia ja autorenkaiden korjauksia sekä sai niiltä sähköalan varaosia, kaapelia, kivihiilitervaa ja vanhoja raitiovaunun vanteita. Toukolan korjauspaja puolestaan suoritti kaupungin muille laitoksille seuraavia korjaus- ym. töitä: työmaakoneiden ja autojen korjauksia, peltitöitä, levyjen taivutuksia, kaiteita, liikennemerkkejä, liikenteen ohjaukskorokkeita, makkiaistioita, paperikoreja, jäteastioita, palopostin- ja sulunavaimia, merkkitauluja, venttiilitankoja, puistonpenkkejä, ruoankuljetusrattaita, avaimia, työkalujen teroituksia, toimistokalustoa, sisustustöitä, keinuja, koneistuksia, ikkunoita ja ovia, makasiinikärryjä, pultteja ja kiiloja jne. Muille kaupungin laitoksille suoritettujen töiden raha-arvo nousi 16 700 000 mk:aan.

Liikennelaitoksen korjaamot suorittivat kaupungin muille laitoksille sähkömoottorien korjauksia, lämpövastuksien tekoa, autojen maalauksia ja muita maalaustöitä sekä autorengaskorjauksia ja höylänterien hiontaa.

Vesilaitoksen korjaamo teetti Toukolan korjauspajalla takopajatöitä ja rautahöyläystä sekä liikennelaitoksen korjaamoissa sähkömoottorien korjauksia. Ko. korjaamo suoritti puolestaan rakennustoimistolle putkentaivutustöitä.

Kaasulaitoksen korjaamo teetti Toukolan korjauspajalla sorvaustöitä ja autojen korjauksia sekä sähkölaitoksen avulla korkeajännitekorjauksia ja vesilaitoksen korjaamolla vesimittarien korjauksia. Myös työkoneita saatiin joskus lainaksi näiltä.

Sähkölaitoksen korjaamo suoritutti liikennelaitoksen korjaamoissa työstökoneiden terien hiontaa. Sähkölaitos puolestaan lainasi muille korjaamoille sähköhitsauskoneita.